

Yorgun Gelincik

– Ümit Seyhan · 10 Nisan 2011

Hiç korkmazdı vardan, yoktan, İnce bir sızı sarardı ,tüm bedenini bazen , Kısardı gözlerini bir noktada, Susardı söyleyecek çok şey varken.. Tarif edemediği tuhaf bir acı, Öyle sinsisi, öyle baş belası.. Eylemsiz duruşuna bir adım gibi, Sanki kara kıyamet öncesi.. Bir dokunsan dökülecek yaprakları, Yorgun bir gelincik besbelli.. Ar gülüşünden beslenen gamzeleri, Bıtraklaşmış kapanmıyor kirpikleri, Zamanın içinde onu vuran bir an var ki! Büküldü içten içe yar dedi; Kendine isyandı hep,yüreğinin vebali.. Şımarık martılar nasılda böyle firari, Kaderleri sırf maviliklerde belli.. Bugün yerde, gökte yüklenmiş bir hayli, Denizin,toprağın yaran bağırını. Bu damlalar sevdami , aşkmı? Yoksa inen yüreğinden bulutların, Süzelen gözlerinden yaşmı? Ü.Seyhan